

Redacțiunea Administrativă
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Seziorii neînscrise nu se re-
scrib. Manuscrisurile nu se re-
scrib.
Biroaurile de subscripții:
Brașov, piața mare Nr. 22
Inserate mai primește în Viena
Adolf H. Moser, Haasenstein & Vogler
(Old Man), Schwab & Co.
Berni H. Duka, A. Oppel, J. Do-
nawski; în Budapesta: A. F. Gold-
berger; în Anon. Masses Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Damb; în Ham-
burg: A. Steiner.
Prețul inserțiilor: o serie
garni ndă pe o colână 5 or.
și 80 or. Imbra pentru a pu-
blicitate. Publicații mai dese
supă tarif și învoia.
Reclame pe pagina III-a o
serie 10 or. v. a. sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI

ANUL IV.

„Gazeta” este în să-oare și:
Abonamente pentru Austro-Ungaria.
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 franci, pe trei luni
10 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorilor.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrațiune, piața mare
Nr. 22, etajul I.: pe un an
10 fl., pe șase luni 5 fl., pe trei
luni 2 fl. 50 or. Cu dnasul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șase luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Unu esemplar 5 or. v. a. sau
15 bani.
Atât abonamentele cât și
inserțiunile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 86.

Brașov, Luni, Marți 16 (28) Aprilie.

1891.

La situațiunea gimnasiului din Năsăud.*)

III.

Brașov, 15 Aprilie v.

Totul Românul iubitor de
născut se va întreba, că
ce opoziție au făcut Năsăudenii
atentatului îndreptat în contra
existenței gimnasiului român nă-
săudeni?

Cu durere trebuie să spunem,
că afară de nise proteste elabo-
rate din partea comisiunii ad-
ministrative a fondurilor grăni-
țeresci, și cari erau subscrise și
de decoratul Ciocan, nici o
mişcare nu s'a întâmplat. Acesta
a fost motivul, pentru care noi
diceam mai deunăzi, că într'o
cestiune atât de momentuoasă,
Românii dela Năsăud ar trebui
să facă sgomot, încât să bubue
lumea de protestele lor rezolute
și bărbătesci.

Să fie ore departe Năsăudenii
de ași manifesta bărbăția într'o
afacere atât de gravă și însem-
nată? Oportunismul politic și
servilismul s'ei fi sdruncinat ore
întru atât? ...

Am arătat cu indignare, că
Banffy și o famulul său au eser-
ciat un terorism și o presiune
nespusă. Unde erau însă omenii
cei mai direct chiamați a sări
întru apărarea caracterului națio-
nal și confesional al gimnasiu-
lui Năsăudeni? Unde erau înainte
de toate preoții și profesorii? De
ce tac?—Corespondentul nostru,
măhnit cum este cu dreptu cu-
ventu, ne spune, că unii aspiră
la vicăria, ér alții la pensia.
Orî cât de legitime ar fi aceste
aspirațiuni în timpuri și în împre-
jurări normale, ele ar deveni o

*) A se vedea N-rii 83 și 84 ai „Gaz. Trans.”
din a. c.

adeverată crimă, decât s'ar nutri
în momente de pericol, ca cele
de față, cu desprețuirea interese-
lor mar generale, dela a căror
isbândă atârna viitorul tuturor.
Decă ar fi adevărat, că în aceste
momente grave, cei chiamați a
lupta pentru dreptul și libertatea
comună umblă numai a cerși
grația, modu de subsistență și
onoruri trecătoare, atunci am
ave dreptul de a condamna fără milă
pe aceia, cari, susținuți din averea
fondurilor și îmbrăcați cu oficii
publice, lasă să atârne astăzi dela
un singur om viața și morțea
gimnasiului.

Dér advocații unde sunt? —
Despre aceștia corespondentul
nostru nu ne amintesc nimic,
vedem însă, că și ei observă o
obstinată tăcere. De ce tac? Și
țărâna română grănițerescă
unde este? Cum de nu grăsece
atunci, când adversarii, ca și pe
un arbore umblă, a-o despoia de
dulceța și frumseța fructelor stră-
moșesci?

Seu dora Ciocan a știut a
se îngrădi cu toate elementele dă-
tătoare de tonu din districtul Nă-
săudului? Decă așa ar fi, atunci
ar trebui să ajungem la dureroasă
concluziune, că la opera acesta
contrară spiritului nostru națio-
nal și bisericescu, la opera acesta
de distrugere sunt culpabili, sunt
responsabili chiar toți actualii
fruntași din fosta graniță militară;
atunci ar fi păcatu de interesu,
ce-lu nutrim pentru apărarea
vieții onora, cari singuri își sapă
groapa.

Dér avem încredere în ge-
niul nostru național; avem în-
credere în virtutea străbună, care
încă nu s'a stinsu, ci arde sub
spuză, avem încredere în acei

descendenți de grănițeri cu spirit
independent, cari cu demnitate
și fără șovăire sunt și voru fi re-
soluți a combate răul și a delă-
tura desastrul, ce ne amenință
națiunea și biserica.

Vorbim în interesul viitori-
mei și în acela al țeranului gră-
nițeru, care așteaptă să fie lumi-
nat și desmetecit într'o cestiune
atât de importantă pentru limba
și cultura română.

Cuvântul nostru de astăzi
este, ca toți acei fii de grănițeri,
a căror inimă bate cu căldură
pentru apărarea caracterului națio-
nal românesc și confesional
gr. cat. al gimnasiului dela Nă-
săud, să se întrunesc într'o adu-
nare cât mai numeroasă, fie în
Năsăud, ori fie în altă comună
din fosta graniță militară, și acolo
să protesteze sərbătorește și cu
bărbăția în contra tuturor ac-
telor ilegale comise până acum de
guvern, ér în numele meritelor
câștigate pentru tron și patriă să
pretindă restituțiunea in integrum
a drepturilor lor.

Intrunirile publice sunt per-
mise. Folosescă-se dér Românii
grănițeri dela Năsăud de dreptul,
ce li-l dă legea, și declare sus
și tare, că nu și dau și nu și voru
da niciodată consimțământul la
robirea limbei naționale, în gimna-
siul susținut din truda și sudó-
rea moșilor și strămoșilor lor.
Adreseze o provocare solemnă
cătră Episcopatul dela Gherla și
Metropolia dela Blășiu, ca s'ei
sprijinască în sfânta și intensiva
loru lucrare.

In speranță, că fruntașii dela
Năsăud înțelegu marele pericol,
ce-i amenință, le dicem cu frățescă
și românescă iubire: Națiunea ro-
mână privesce astăzi cu multă încor-

dare asupra descendenților eroilor
luptători dela Arcole și așteptă să vadă,
cum scie generațiunea de azi să răs-
pundă acelora, cari voru s'ei stingă
viața națională și bisericescă!

† Mareșalul Moltke.

În parlamentul german a fost
anunțat la 25 Aprilie n. morțea mare-
șalului Moltke din partea președintelui
Levetzow ou următoarele cuvinte:

„Spre cea mai adăncă durere a nós-
tră și a patriei, Atotputernicul cu to-
tul pe neașteptate a stins viața unui
om, care în gloriă, distincțiune și suc-
cese, și tot-o dată în iubire, stin și în-
credere a fost atât de bogat, ca pu-
tini alți muritori.

„Erî sora, pe la orele 9^{3/4}, fidelul
nostru coleg deputat, contele mareșal
Moltke, fără de-a fi fost cât de pu-
țin bolnav, reșos în liniște în urma
unui atac de apoplexiă, după ce cu
două zile mai înainte luase încă parte
la ședințele noastre și ieri după prânđu,
cu câteva ore înainte de morțe, luă
parte și la ședința din camera domnilor.
Elu a fost dela început membru al
parlamentului, ca deputat al primului
cerc electoral dela Königsberg; ér
dela 1881 fu președinte al clubului.

Este cunoscută înaintea noastră con-
științioșitatea, cu care urmărea elu con-
sultările noastre, și niciodată membrii
parlamentului nu erau cu atențiune mai
mare, ca atunci când vorbea elu. Ultima
lui vorbire, de-o vioiciune juvenilă, va
rămâne pentru veș imprimată în me-
moria noastră. Nu vreu să preamăresc
acum faptele, ce le-a sèvresit Moltke
pentru împăratul și pentru imperiu.
Preamăritul reșosat niciodată nu s'a
fălit, deși pôte niciodată nu s'a v-
dută concentrată într'o persoană o mo-
destia atât de mare și atâtea succese.
Istoria țerei noastre și istoria lunei va
însemna cu litere de aur faptele lui și

FOILETONUL „GAZ. TRANS.”

(6)

CĂPITANUL DODERO.

Novelă, de I. Barili.

Se inserase. Lunga chinuire sufle-
tăscă mă slăbise așa de tare, încât o-
bosela învingându durerile, am adormit
pe încet. Aerul era plin de mire-
mele florilor, ér din depărtare s'au-
dia muzica și sbierăturile sêlbaticilor, adu-
nați la sêrbătore. Mi-se părea, că sunt
jertfa încoronată a florilor; la momentu
mă făcu vesel, eram îndestulit, nu
mă mai temeam de morțe și răcnete
mulțimei setose după sângele meu nu
mă mai spăria; priviam liniștit în fața
sorții, deși vuetul sêlbaticu îmi suna în
urechi ca o sentință de morțe.

În momentu acesta fruntea mea
fă atinsă de un aer mai răcoros; m'am
sculat repede de pe așternut. Ușa se
deschise și în întunecimea de jum-
mătate vădui tărându-se cătră mine
figura unui om desbrăcat, de pe alu
cărui mersu pipăitoru îmi părea, că e
măiestrul L'Absolu. Întru adevăr, elu
a fost, și vocea lui îmi depărtă orî-ce
îndoielă.

— „Iertă-mă, domnule, că am venit
la d-ta așa de gol și nu mi-am îmbră-
catu mantaua, pe care o iau numai la

sêrbători mari, dreptu haina mea de
gală. N'am îmbrăcat-o, fiindcă mul-
tele hărțueli mi-ar prăpădi-o înainte de
timpu... De altfel partea acesta de
lume, judecată după îmbrăcăminte, este
un adevărat paradisu pământesc.”

— „Trebuie să te acomodezi obicei-
iurilor țării, în care te-ai așezat.”

— „Da, însă cu bucatăria lor încă
nici până în ziua de azi nu m'am pu-
tut obicinui, mai ales cu delicatesele
loru...”

— „Ah, înțelegu deja! Așa-dér este
adeverat,” strigai, „că mănecarea de
carne...”

— „Așa este, și încă decât se pôte,
poporul acesta setos de sânge mă-
năncă carne de om, mai ales atunci,
când facu prizonieri în răbóiele purtate
cu popórele din insulele vecine, orî-când
ajunge pe insulă vre-un nenorocit nau-
fragiat. Sórtea mea a fost identică
cu a d-tale, decât nu era regina, căreia
i-am dăruit o rochiă modernă și care m'a
afiat vrednic de-o căsătorie morganică;
dicu, decât regina, norul răsăritului, nu
și-ar fi întinsu asupra-mi mânilor pro-
tectóre, ei m'ar fi îmbrăcatu, cum îmbrăc
Englezii fleica lor numai de jumătate
friptă. Acum însă sunt atât de folo-
sitoru acestui popor, încât pentru
lumea întregă nu m'ar lăsa sê-lu pără-

sescu, mai ales de când mi s'a încre-
dințat educația tinerei principese, roua
diminții. Vei vedé, ce fință măiestosă
e principesa mea, cât de bine vorbește
limba francesă, așa că pronunția ei môle
și espresia ei plăcută ar fi admirată și
în Paris.”

— „Sunt curiosu,” intrupseiu pe
măiestrul L'Absolu. Dér decât pe noi
ne voru mânca fără de nici o cere-
moniă?”

— „Și decât ei ar fi începutu deja?”...
dise măiestrul c'unu zimbetu sarcasticu.

— „Sfinte Dóme!” strigai cu des-
perare. „Sermanii mei soți!... Vreu să
sciu unde sunt ei, vreu s'ei vedu cu
orî-ce preț!”

Dicendú astea, mă aruncau spre
ușă. Bêtrănul măiestru însă mă reținú.

— „Ei, ei, domnul meu, fii cu
minte și te stăpănesce, căci altfel nici
d-ta nu vei scăpa. Pe soții d-tale nu-i
mai poți mântui; ei deja sunt schelete
reci! Lucrul făcutu nu-lu mai poți des-
face.”

Am cădú amețit în brațele lui
L'Absolu, dândú espresione durerii mele
adânc printr'un plâns amar.

— „Paciință, paciință!” repetă mă-
iestrul. Plânsul d-tale nu va puté reda
viața soților d-tale.”

— „Sfîrșescă-se déră toate, ucidă-mă

și pe mine! De ce mă chinuesc așa de
mult? De ce nu m'au ucis și pe mine
de-odată cu soții mei?”

— „De ce nu?... De ce nu?...”
murmură Francesul. „Pentru-că d-ta
ești capul și e firescu lucrul, decât bu-
cătura cea mai bună au lăsat-o pe
urmă!”

— „Așa-dér ați nu-mi vine rëndul;
până mâne?”

— „Aibi răbdare, lasă-mă să fînescu,
ce voiam s'ei spunu. D-ta în urma în-
trepunerii mele, rămâi în viață. Canibalii
s'au învoit și te voru mânca numai la
sêrbătore lor numită Kutku.”

— „Ce-i aceea Kutku?”

„Dumneđeul lor, care i-a născut
pe lume. După a lor credință, acestu
Kutku a părăsit cerul într'o zi, ca să
trăescă o viață țărănescă pe insula Okue-
nakuti. Avea doi copii; fata se numia
Siduka, feciorul Sigil; aceștia mai târ-
điu au devenit bărbat și muiere. Kutku
și femeia lui, Ilkum, (despre care ei nu
sciu de unde și-a luat-o) și-au coperit
trupul cu foi verđi, hrana li era fruc-
tele pământului din care causă nu pră-
siau animale. Într-o nopte frumoasă, nu
se scie din ce causă, Kutku și-a pără-
sit femeia și copiii, și pôte, a pribegit
în America, unde nu scie nici diavolul,
ce s'a alesu de el.”

urmașii noștri vor fi mândri de un astfel de concetățen, precum și noi suntem mândri, că l'am putut avea pe el între membrii parlamentului. Răposatul a reprezentat spiritul bărbătesc, eroic și științific, d'ea fost totodată și un model al virtuților omenesc și cetățenesc. Faptele îl vor preamări pe el și amintirea lui, într-o căreia pomenire v'ați ridicat d-văstră de pe scaune, să fie binecuvântată și să vieze în veac!

După rostirea acestor cuvinte, președintele închise ședința. Tot în asemenea mod s'ar sărbătorească s'a anunțat morțea lui Moltke și în parlamentul și în camera seniorilor prusiani.

Telegrama de condolență, ce a adresat-o împăratul Wilhelm familiei marelui Moltke, sună astfel: „Suntă adânc deprimat. Prin morțea generalului Moltke am pierdut o armată“.

„Politik“ și „Nemzet“.

La cunoscutul articol al d'iarului boem din Praga „Politik“ în care acesta a luat în apărare pe Slovaci, a răspuns și d'iarul guvernamental „Nemzet“, scriind între altele:

Prostia tipărită a șovinismului cehic nu poate vătăma Ungaria. Noi nu urmăm eșaplul cehic și nu atacăm națiunea cehică. Ținem a fi sub demnitatea națiunii maghiare de a ne apăra în contra calumniarilor, ce le îndreptă sălbătăcirea cehică în limba de cultură germană („Politik“ e scris în limba germană) în contra națiunii maghiare. Ceea ce însă nu suferim, este trădarea de patrie. Nu suferim să se submineze columnele statului ungar. Nu suferim sub nici un pretext și sub nici o condițiune, ca ideea de naționalitate să ne crească peste cap, decât aceasta numai câtă de puțină amenință unitatea publică a statului ungar. Nu suferim nisuițe, ca să voiesc să împartă statul unitar ungar în teritorii după naționalitate.

Arată apoi, că existența națiunii cehice nu este necesară pentru interesele Europei și ale monarhiei. Dacă însă n'ar domni aici în imperiul sf. Stefan națiunea maghiară, acesta ar fi o fatalitate pentru monarhia și pentru Europa. S'ar stabili în locul Ungariei un imperiu slavice ca antepurt occidental al Rusiei, care ar contopi și poporul cehic. N'ar mai păstra monarhia austro-ungară, nici prima parte a titlului ei.

Ține mai departe „Nemzet“, că c'erta

dintre naționalități a adus Austria acolo, încât unitatea ei de stat e ad' distrusă. Membrele rupte ale statului austriac se mai țin la oaltă numai prin dinastie și prin credința către tron, care sperăm, că va rezista și în viitor încercărilor, d'ea nu se p'ate asemăna cu această puterea morală și unitatea statului și a poporului maghiar (sic!) Se pare, că șovinismul cehic nu se mulțumesc cu nimicirea unității Austriei, cel puțin ne indică acesta atacurile d'iarului „Politik“; acum voiesc să submineze și statul și poporul maghiar, ca și când monarhia acesta n'ar fi avut destulă nenorocire și ca și când escesurile slavismului n'ar fi produs destulă discompenere“.

D'iarul „Politik“ răspunde la aceste espectorări ale d'iarului „Nemzet“, d'icându între altele:

„Nu s'ar altera nici câtă e negru sub unghie, decât această unitate nu ar amenința existența națională a Slovacilor, Sârbilor și Românilor, decât nu ar voi să stăpănescă aceste națiuni. D'ea acesta este idealul globului maghiar, care nu vrea să sufere pe alții lângă el, șovinismul maghiar, care cu neaușită brutalitate dripește tot ce vine în cale și ce nu i-se închină lui. Statul ungar ar pute să existe tot așa și încă multă mai bine, decât tuturor popoilor sale i-s'ar da drepturi egale, d'ea această stare de lucruri nu s'ar potri cu planurile supremațiilor violente maghiare și de aceea ei au creat tocmai contrarul“.

„In același număr „Politik“ din Praga publică următoarea telegramă ce a primit-o din Bucuresci:

„Junimea academică română aduce cea mai căldurosă mulțumire redacțiunii d'iarului „Politik“ pentru că au dat pe față barbarismul maghiar. Lumea totuși va dăbendi odată convingerea, că Maghiarii sunt în Orient un element de disordine“.

SCRILE ȚILEI.

— 15 (27) Aprilie.

Traotatul de comerț austro-german. După cele din urmă sciri Germania ar fi renunțat la sistemul tarifului diferențial și ar fi dispusă a concede liber-schimbărilor o reducere de M. 150 asupra drepturilor de intrare a granelor fără a ține seamă de proveniență. Cu această ocaziune corespondentul „C. Fin.“ din Berlin d'ice, că cercurile interesate esită de a da creșământ adoptării a-

cestei măsurii. Dacă lucrul s'ar confirma, apoi atunci porțile Germaniei vor fi deschise importărilor rusești, și acesta ar fi un fapt foarte important și foarte favorabil raporturilor generale dintre Rusia și Germania, pe când punerea în vigore a unui tarif diferențial în favoarea Austriei ar turbura relațiile Germaniei comerciale cu Rusia și ar aduce mari pagube provinciilor orientale.

Starea s'ămănăturilor. După rapoartele sosite la ministerul unguresc de agricultură în timpul dela 18—24 Aprilie, starea s'ămănăturilor se presentă astfel: În urma timpului rece și ploios din săptămânile din urmă, din nenumerate părți ale țerei se raportează, că starea s'ămănăturilor e îngrijitoare. Grânele s'au gălbinit și rărit, pe unele părți le-au și arat. În mare parte împiedecă dezvoltarea s'ămănăturilor și buruenele, er pe unele locuri au început să le nimicescă și șorecii. Până astăzi încă se p'ate d'ice, că peste tot s'ămănăturile sunt cevaș mai bune ca de mijloc. Nutrețurile s'au cam isprăvit; pomii imbocoesc frumoși, d'ea din cauza frigului nu pot înflori. Peste tot câmpiile sunt multă mai puțină promiștore, de cum au fost la începutul primăverii.

Numele românesc străin în patria lui. Sub titlul acesta scrie „Telegraful Român“ din Sibiu: Achim Oana și soția sa Maria născută Moga din Magu au un copil cu numele Tânase. Moșul copilului din partea mamei, un om de tot vrednic, care a cumpărat moșii foștilor domni pământesci, ar fi dorit ca singurul său descendent, acest nepot să p'orte numele lui. Părinții cer de la minister schimbarea numelui copilului din Oana în Moga. Ministerul respinge această cerere din motivul, că numele Moga are sunet străin (idegen hangzásu). — Gutta cavat pauciam!

Esposiția din Timișoara, după cum se telegrafiază de acolo, va fi cercetată și de Maiestatea Sa, care se va presenta însoțit de ministri Szapary, Wekerle și Fejervary.

D'iar oprit. Aflăm că și d'iarul „România“ din Bucuresci, care de două săptămâni încoc nu ne mai vine, i-s'a detras debitul postal din Ungaria.

Promoțiune. Cetim în „Folia Diecesană“: Dr. theologiae Petru Barbu fi-

ilul d-lui Lazar Barbu, din Lugoj, a fost promovat de doctor în teologie la universitatea din Cernași în 4 Aprilie 1891. Mulți Români și toți Bănățenii chiar și Ilustrate Sa D-lu general Teodor Seracin, cu ilustra familia, a onorat cu prezența lor actul promovării. Aoeași foia ne spune, că d-lu Petru Cornea și d-lu Vasile Fodor a fost promovat în 5 (17) l. c. la gradul de doctor în drepturi, la universitatea din Budapesta.

Hirotoniri. Din Gherla ni-se scrie că în 26 Aprilie n. P. S. Sa Episcopul Szabo a hirotonit întru preoți pe următorii teologi absolui: Eugeniu Dredeanu, Victor Berinde, Ioan Vlad, Ciril Negruș, Iuliu Moldovanu, Aut. Balibanu, Iuliu Papp, George Manu, Iosif Leményi, Iosif Onoiu, Demetriu Cupșa, Aug. Chrestesșu, I. Rotaru, Ioan Popu de Bréb, Stefan Sabo, Ioan Timaru și Iustin Martinu.

Strămutarea scaunului primațial dela Strigoniu la Budapesta, după cum asigură „B. C.“, are să fie fapt. Guvernul va așterne în privința acesta un proiect de lege înaintea dietei. Legea acesta, cum și hotărîrea prea înaltă se crede, că se va aduce încă înainte de numirea noului primat. Noul primat va ave apoi să petreacă o parte din fiecare an în Strigoniu.

Un diplomat Chinez fugit. Figaro povestesc, că ambasadorul chinez Ceng-Chi-Tong a fugit la Paris din cauza datorilor enorme, pe cari le făcuse și nu le putea plăti. Ceng-Chi-Tong, care iubea foarte mult viața parisiană și cheltuia mult, a căzut în mâni la fel de fel de speculații, cari îi promiteau sume mari cu condiția să se procure concesiuni pentru clădiri, arme, etc. Când s'a cunoscut acest lucru în China, Ceng-Chi-Tong a fost revocat. El a plecat în ascuns, lăsându-și datorii neplătite.

Școle românești în Macedonia.

„Gazeta Nouă“ din Bucuresci primesce o corespondență din Bitolia, în care se d'ice între altele:

Școlile românești fac necontentă progres în Macedonia, cu toate pedicele și greutățile, pe cari i-le fac agenții pan-elenismului. Er progresul făcut de școle se resfrange luminos asupra populației, în care redesteaptă viu sen-

— „Lucru foarte simplu.“
— „Da, d'eu, și nu esită pe lume o mai mare nebunie, decât deitate lor. Ei își manifestă supunerea față de ea prin mâncări și beuturi, fără de-a sacrifica în onora ei barem un os. Nici-odată nu o rogă pentru îndurare și numele i-lu exprimă cu cel mai mare indiferentism. Închizesc-e-ți, că i-aruncă în față cele mai urite vorbe, pentru că li-a creat mai mulți munți, vânturi și tufări, decât le trebuia. O înjură mereu, că nu i-a învrednicit de nici o atențiune în opera creațiunii, căci a lăsat asupra lor roiuri de insecte, musce, țintari și alte vietăți nepotrivite pentru ei; o amenință când le dă furtună și grindină, ce le pustiesc fructele menite pentru hrană, c'ună cuvânt o cinstesc cu mulțime de expresiuni dure și murdare.“

— „Și totuși îi țin sărbătore?“
— „Da, însă, pe cum veți, totu lucrul e mai mult un târboiu, în care se întrec ualul pe altul în calumnie.“
— „Și ce va fi atunci de mine?“
— „S'a hotărît, ca d-ta să li servesc la ospățul sărbătorii ca delicatețe. D'eu, frumos și complexant gându a fost acesta din partea princesei . . . Cel puțin te vei mântui.“
— „Nu te înțeleg! Din ce cauză a intervenit tocmai princesea?“

— „Bunătatea inimei a îndemnat-o la acesta. Ea m'a trimis aici, ca să te lămuresc asupra tuturor lucrurilor. D'ea se nu facem gălăgi și să ne înțelegem cum se cade unii cu alții.“

— „Voiu băga de seamă!“

— „Ca să nu te întristezi de nou, voi începe firul povestirii dela morțea nenorocitorilor d-tale soți. Dreptu o mângăere pot să-ți spun, că ei au murit fără de mari chinuri, fiindcă bătrânii noștri își esecută măiestria lor infernală c'o desteritate neîntrecută. E curiosu popor acesta din Okuenakuti. Ei adecă și-au pus de țintă deslegarea unei enigme; voiau cu totu prețul să cunoscă, cu câtă e mai bună carnea Europeanilor decât a lor. Un bătrân canibal, care înainte cu cincideci de ani a mâncat din carnea unui naufragiat, a aflat-o de foarte gustosă. Tinerii, cărora le curgeau balele la vorba bătrânului, ardeau de dorința de a gusta din neunoscuta delicatețe a albilor. Eu încă știu foarte bine, că după morțea reginei de multe ori au plănuit ei să mă mănance, d'ea regele, spunându-le despre bătrâneța și uscăciunea mea, din care cauză abia decât ar fi apucat o bucată gustosă, li-a schimbat planul“.

După ce bătrânul flecărosu imi des-ceptă neșpus de multă curiositatea prin

mirăzenile lui, se întorse la însemnătatea lucrului.

„Tineră princesă, roua dimineții, d'ise el, sta în ferestra ei, când d-ta ai pășit în aceste Tuilleries; i-ai câștigat simpatia și luând scire despre intenția regelui a cerut și a și dobândit mântuirea d-tale. Și pe princesă numai deslegarea unei enigme a condus-o la acest fapt, și anume, ea era curiosă de-a ști, că din ce constă barba d-tale și că în ce mod a venit ea în jurul feței d-tale? Etă, d-lu meu cauza pentru care princesea voiesc să-ți mântuescă viața. Ar fi fost o prostie din parte-i să pretindă de-adreptul scaparea d-tale și de aceea a cerut amânarea uciderii, pretextându, că fiind d-ta acuma prea slabă nu ar pute lua pentru sine nici o bucată din carnea d-tale, er d'ensei încă i-ar plăc să guste rara delicatețe. Din curtoșie către princesă deci, pe d-ta ca pe cel mai alb te-am păstrat pe seama ei, ca la sărbătore deității Kutku să te p'ate pune dreptu o gustosă bucată pe masa regală“.

— „Divină princesă“, strigau eu foarte mișcat.

— „Așa este, divină princesă! Și-apoi trebuie să știi, că esecutarea acestui plan n'a costat puțină ostenelă. Primul ministru, de pildă, făcū obser-

vația, că un personal atât de numeros nu se ajunge cu trei omeni. Roua dimineții însă nu sufere, ca influința ei să se nimicescă, ea este stăpâna sângelui, are dreptu să dispună asupra miniștrilor și în cele din urmă voința ei trage mai mult în cumpănă decât pofta onorabililor bărbați de stat. Atunci s'a întemplat, că ministrul neînțelegându cu observațiile lui, regele îi trase o lovitură în cap așa, că primul înțelept al statului cădū la moment, er princesea porunci dimisiunea lui“.

— „Gloriosu rege, merită să fie încoronat!“

— „Acum însă“, continuă L'Absolu, gâtesc-te să mergi la princesă. D-ta ai încetat de-a fi prizonier, poți umbla liber prin toate părțile orașului, primesc-mi sfatul și peste granițe să nu cutezi a trece, fiindcă nimeni nu te p'ate asigura, că poporul din afară nu te va îmbraca, când îți va fi lumea mai dragă. Cetatea e destul de mare, poți să te plimbi; ca să fugi însă nu cuteza, căci si așa nu vei pute merge departe, cel puțin te-ai face prin fugă însuși dușmanul d-tale. Din parte-mi te încredințez de cel mai bun succes, ba, ca și mine, poți deveni membrul cel mai cu vedă la curte. Țilele mele sunt numerate deja, sunt bătrân, er d-ta mi-ai

timentul patriotic și personalitatea morală de națiune cu viitor și drept la viață.

Ne putem mândri cu școlile noastre de aici, căci sunt la înălțimea lor, au triumfat și din ce în ce triumfă în lupta crâncenă, pe care au ținut-o și o țin cu un dușman, care de vécure se statornicește în aceste părți, își întărește cetății și care lupta în potruva noastră cu mijlocele materiale mai mari decât ale noastre.

Ca să nu mi-se dă de cineva, că sunt național optimist și lăudăros, amintesc declarațiunile publicate chiar în gazetele grecești din Atena, cari nu vedă de sigur cu ochii gingași progresele cauzei românești.

Și într'adevăr, că școlile propășesc pe și ce trece. Așa ca dovadă școlă românească din Ternoava, orașel mic lângă Bitolia, abia deschisă la începutul anului curent, numără deja 54 de eleve. Școlă de fete din Gopesci, altă orașel la o jumătate de postă de parte de Bitolia, care avea anul trecut 50 de eleve, anul acesta numără peste 70. Un progres și mai însemnat a făcut școlă română de băieți din Gopesci, care anul trecut numără 70 de elevi, er anul acesta numără peste 110.

Același progres se observă pretutindeni. Este de ajuns să se deschidă o școlă românească pentru ca îndată să fi cercetată de un mare număr de elevi.

Trebuie să mărturisim însă, că activitatea noastră națională are de lucru pe un câmp prea vast și că rămâne încă multă de făcut. Vre o două sute și mai bine de sate românești de aici sunt lăsate la voia întâmplării, fără școlă, fără carte și ce e și mai rău, amenințate să fi grecisate, căci propaganda pan-elinică le trimite profesori și cărți grecești gratis. Cum putem privi la ele fără milă și fără întristare?

Sentimentele de simpatie și de compătimire nu sunt însă de ajuns. Ele sunt prea platonice și acum nu avem de câtă vreme să ne grăbim a da fraților noștri din acele sate lumina românească, să-i facem și pe dânsi membri constituenți ai familiei din care fac parte.

Catastrofa dela Roma

Scirile mai nouș sosite dela Roma spun, că nenorocirile pricinuite prin esplodarea turnului cu dinamită sunt mai mari, de cum s'au anunțat în primile momente după catastrofă.

Förte mulți omeni au dispărut fără urmă și e mai multă sigură, că toți aceștia au fost înmormențați sub ruine. Pagubele sunt enorme. Primarul declară, că pagubele orașului sunt de 460,000 de lire; în biserica S. Petru s'a făcut pagubă de 200,000, în biserica S. Paul de o jumătate de milion, în palatele apostolice de 300,000; în biserica ierusalimului asemenea de 1/2 milion de lire. Pagubele erariului urcă la un milion și totu cam pe-atâta fac și pagubele proprietarilor de case.

Originea catastrofei încă nu e constatată. În momentul pericolului mulți omeni din băi au început să fugă desbrăcați pe stradă, crezându, că e cutremur de pământ; în casa primarului s'a dărâmat un părete, care era p'aci să-i strivescă familia. Casuri de asemenea natură s'au întâmplat nenumărate.

ACADEMIA ROMÂNĂ

1866—1891.

Din raportul despre activitatea Academiei române, de Secretarul general D. A. STURDZA.

(Urmare din nr. 83.)

VIII.

Biblioteca.

Insăși natura lucrărilor pentru cari s'a înființat Academia Română cerea ca îndată, dela începutul activității sale, să se formeze o bibliotecă pentru a înlesni atât activitatea propriilor săi membri, cât și a altor persoane studioase. Biblioteca Academiei s'a dezvoltat și a crescut în proporțiune cu creșterea și întinderea activității sale.

În întâi 10 ani ea s'a dezvoltat încet și era formată mai ales din publicațiunile filologice.

Din an în an însă biblioteca noastră a crescut totu mai repede, parte prin cumpărări, der mai ales prin donațiuni. Câte-va biblioteci particulare întregi și de cea mai mare valoare au fost aduse la biblioteca Academiei. Între acestea trebuie amintite mai cuosebire acea a răposatului nostru colegu A. Papiu-Iliarianu (1934 volume) și acea a d-lui D. C. Sturdza-Scheianu (7431 volume), cari amândouă împreună cuprind între altele colecțiunea aproape completă de toate publicațiunile vechi române și străine privitoare la istoria noastră națională. Aceste două biblioteci au fost completate prin cea lăsată Academiei de cunoscutul filo-român Ubicini. Pe lângă acestea s'au mai adăus întregi bibliotecile lăstate Academiei prin testamente de răposatii Archimandritu Ghendie Popescu (1214 volume), C. Hepites dela Brăilași și Boleslas Hizdeu dela Viena; cea dintăiu bogată în publicațiunile teologice și pedagogice, a doua în vechi publicațiunile de medicină și chimie, a treia cuprinzându o frumoasă colecțiune de vechi publicațiunile de botanică. De asemenea biblioteca răposatului călugăr

Nifon Bălășescu (2570 vol.) rămase la mănăstirea Căldărușani a fost și ea dărâuită de guvernul Academiei.

Darurile și mai ales schimburile de publicațiunile cu alte Academii și societăți științifice se sue la 2000 volume aproape în fiă-care an; er legea dela 13 Aprilie 1885, prin care se obligă tipografiile din țară a ne trimite câte 3 esemplare din toate lucrările executate de ele, ne permite a forma o bibliotecă românească completă.

La 1871 o comisiune specială a constatată că biblioteca se compunea din 249 opere în 441 volume, dintre cari 302 volume dăruite și 139 cumpărate. La 1877 biblioteca cuprindea 3423 volume. Astăzi biblioteca Academiei posedă 40,436 volume, dintre cari 33,437 dăruite, 6,255 cumpărate.

Pe lângă colecțiunea cărților tipărite, biblioteca Academiei mai posedă încă:

- colecțiunea de manuscrise,
- colecțiunea de documente,
- colecțiunea de charte geografice, stampe și portrete,
- colecțiunea de monede vechi românești.

Aceste colecțiuni, de cea mai mare însemnată pentru studiile istoriei naționale, s'au format mai ales în ultimii 12 ani, mai mult prin donațiuni.

Colecțiunea de manuscrise este formată mai cu sémă de manuscrise românești sau slavone scrise în țările române: într'insa se află, pe lângă un însemnat număr de volume de cuprinsu religios, o bogată serie de texte ale vechilor noastre cronice. Numărul totalu altor volumelor, sporit mai ales dela 1879 încôce, este de peste 900.

Colecțiunea de documente numără astăzi peste 20 000 bucăți, acte oficiale, publice și private din secolii XV—XIX. Aprope toate documentele din colecțiunea aceasta sunt până acuma nepublicate; ele sunt un tesaur neprețuit pentru totu felul de studii istorice: diplomatice, paleografice, sigilografice române potu toate să fi studiate din bogata colecțiune de documente a Academiei.

Colecțiunea de charte, de stampe și portrete vechi este dezvoltată în același spirit ca și celelalte; adecă și ea este compusă mai ales din bucăți privitoare directu sau indirectu la istoria noastră națională: portrete de ale Domnilor și ale poporilor vecini: Turci, Tătari, Poloni, Unguri, Ruși, întru câtu mai alesu acesti străini au avut vr'o atingere cu Românii; de asemenea, vederi și planuri de cetăți și orașe din țările române și din cele vecine.

Colecțiunea numismatică. — Monedele vechi românești, cari erau abia cunoscute la înființarea Academiei, formeză astăzi o bogată colecțiune de cea mai mare importanță pentru studiul istoriei românești, cu atât mai importantă cu câtă ea ne păstrează documente vii ale vieții statelor noastre în primele lor secole de existență.

Însemnatăea acestei colecțiuni se vede chiar din numărul bucăților cari

o compun. Ea cuprinde 2,623 monede vechi moldovenești și muntenești, 360 monede românești noue, 270 monede bulgărești, sârbesci, polone rusești.

(Va urma.)

Telegr. part. a „Gazetei Trans.”

Deva, 27 Aprilie. Amos Frâncu, jude de tribunal în Mișcolț, fostu vice comite al Zărandului, a răposat ași la 3 ore dimineața în urma unei apoplexii.

Concertul Alexy. Unu briant concertu avurăm eri sêra. D-lu Alexandru Alexy este unu artistu de primulu rang. Cu vocea sa frumoasă de unu sunet adevăratu metalic, plin și curat, încă prea puternic pentru sala noastră de concertu, cu predarea sa viuă și escelentă și cu talentul său admirabil de a declama, făcându se se înțelgă fiă-care cuvântu, d-lu Alexy ne-a electrisat și ne-a entusiasmat pe tot. Din piesă în piesă interesul auditoriloru creștea și atențiunea, cu care au urmăritu pe artistu a fostu totu mai încordată. Cântecel frumose cu versurile de Carmen Sylva au plăcutu förte mult și au fostu viu și repetit aplaudate, mai alesu altu treilea: „Bacharach.” Cu măiestriă și deplinu succesu a cântat d-lu Alexy balada de Reimann, er dintre celelalte cântece remarcăm: „Vagabunden” de Ernst, predat cu deosebitu efect și „Wer weiss?” de I. Sachs. Cântecul „Mädchen mit dem rothen Mündchen” de Rudolf Lassel l'a cântat așa de bine, încâtu publiculu a aplaudat șgomotosu și pe compositoru, deri fi era cunoscută de mai înainte acestă piesă. În fine celebrulu baritonistu după repetite aplause a mai adăus unu cântecu förte drăgălașu afară de program.

Amintim în fine, că quartetulu de Mozart pentru două violine, violă și violoncello executat de d-nii Krause, Machold, Klink, și Ludwig a fostu förte succesu, mai alesu partea a doua. D-lu Kraus (violină) și Lassel (piano) au cântat sonata de Beethoven escelentă și au fostu viu aplaudați.

DIVERSE.

Apa de Colonia. Acesta apă se face în modul următor: În 10 litri spiritu de 36°, se disolvă 1 litru de melisă, 1 litru de esență de rosmarinu, 66 grame ulei de lămăi, și totu atâtea grame ulei de Bergomotte și de portocale, apoi 33 grame ulei de garofe, 23 grame esență de trandafir și totu atâtea grame esență de iasomie. Amesteculu acesta după câtva timp, se filtră prin hârtia sugătoare.

Proprietaru:
Dr. Aurel Mureșianu.
Redactoru responsabilu interimalu:
Gregoriu Maior.

fi unu vrednicu urmaș în lăptrea culturalei.”

Astfelu imi vorbi bunulu meu mentor. Eu nu mă prea bucuram de viitoru lui planuri, der doriam multu, să cunosc în persoană pe frumoșă principesă, care cu unu zel atâtu de nobilă a intervenit în cauza mea.

Noi, bărbații suntem cu totii d'opotrivă. Fiă-ne chiar și necunoscută o femeie, îndată ce face ceva în interesul nostru, pôte fi sigură, că află locu în inima noastră; întocmai ca călătorulu, care când a suflat în buciomu dinaintea porților castelului, este sigur că se va bucura de primire ospitală.

Și acea femeie, care s'a interesat de scărta mea, după afirmările lui L'Absolu, făcea parte din seria frumoseilor, unu lucru de care puțină cauză aveam să mă îndoiesc, fiind-că din cele ce vădusem mi-am câștigat o viuă dovadă despre frumșea femeilor din Okuenakuti. Sinceru vă mărturisesc, că imi uitasem de necăjita mea sörte, de soții mei pierduți, ale căroru osăminte abia de s'au recit; cu unu cuvântu, nu mi sfărnam capulu cu nimic, fiind-că nu este nimic în lume, ce ne-ar pută face mai nealterabili, decât gândulu la o femeie. Cereți să vă dovedesc? Pentru omu e așa dicându neîncungiurabilă so-

cietatea, umblă încôce și încolo, vorbesce despre una sau alta, așa că lipsurile lui i-se facu aproape a doua natură. Îndată ce însă e amoresat, Dumneđu cu tine lume, nopte bună omeni, nu și mai sfarmă capulu cu miseria, cu pompa, nu bagă în sémă obiceiurile dominante, i-ar plăc să se refugieze în țără depărtată, să se ascundă în peșteri, c'o vorbă: în singurătate, unde ar pută trăi într'o singură gândire, pe care amorulu i-a produs'o.

Pe când vorbiamu astfelu, încetul cu încetul se crepa de diuă, se audia cânteculu auroru, er prin crepăturile colibei mele în curându se furșia lumina dimineții. Am pășit afară din închisör, am plecat spre riu, ne-am plimbat în sus și'n jos sorbindu aerulu curat; m'am aruncat în apă curată ca cristalulu și apoi în locu de péptănu — cu cele cinci degete ale mânei mi-am pus în regulă scumpa mea barbă, a cărei privire a fostu destul, pentru ca o principesă să mă mântuiască dela cea mai grozavă mörte. Am plecat apoi spre locuința mântuitoarei mele.

— „Nu pe acolo”, strigă L'Absolu, vedându, că apucă pe calea principală. „Să mergem pe aici, pe cărări mai înguste, ca nu cumva să ne zărescă ministrulu președinte.”

— „Și decă ne'ar zări?”

— „E bine a te încrede, der e mai avantajosu a nu te încrede. Elu e amoresat până la mörte de principesă și fiă-care amoresat este unu spionu intrupat; — sunt sigur, că ori și câtu jubileză marele bărbat de stat, totu nu va ajunge să se legene pe crengi înflorite, fiind-că principesa era amoresată . . . Pst! Vedă colu doi servitori de ai lui!”

VI

Am ajuns la curtea principesei. Locuința ei era zidită cu mai multu gust și mai mare îngrijire, decât celelalte locuințe. Spațioșă intrare era ridicată dela fața pământului cam de trei, până în patru picioare, avându se urci pe trepti destul de frumosu cioplite. L'Absolu schimbă câteva vorbe neînțelese cu femeile, cari ședeau pe trepti, după ce ele se duseră în locuința prințiară, uitându-se cu curiositate înderătă și șoptindu-și una alteia; apoi dispărură într'o cameră.

— „Două femei de rangu mai înaltu”, adause măiestrul L'Absolu, pe când eu mă gândiam la îmbrăcăminte lor primitivă, care acoperia destul de defecuosu pe tinăra femeie. „Aici nu este păcatu goliciunea, căci fiă-care o află de invenția naturală și astfelu rușinea și

puđorea nu e cunoscută aici. Numai cele mai de rangu obiceinescu a-și acoperi mijloculu cu postavuri pregătite din rădăcini de plante, der fiind-că pregătirea acestora costă multă ostenelă, populațiunea de jos se lipsește și de acestea cu desăvșire. Vei vedă însă cu ce gustu rar se soie însă îmbrăca principesa, cu câtă sburdălnică, gingașă și acoperire ea membrele.”

Cele două femei nu peste mult s'an reintorsu și din bătaile lor din mâni am înțelesu, că putem intra.

— „Ce limbă afurisită e asta!” dișeu conducătorulu meu. „Nici-odată nu voi fi în stare să învțu măcaru o vorbă din ea.”

— „Te înșeli; îți va fi destul patru până în cinci zile ca să te dedai cu sunetul și pronunția ei. Fii numai atent la despărțirea cuvintelor: celelalte le vei învța în răstimpu de o lună. Trebuie așadere să te apuci s'o învți, aici n'o cunösce nimeni perfectu, prin urmare nu te va ride nimeni când vei dice câte una bocănu. Decă te învoiesc, eu de ași începându, îți voi da în fiă-care ne așteptă. Curagiu, tinăru meu amic, femeile din Okuenakuti nu sunt criticătoare și n'au învțat din cărți „bonton”-ulu.

(Va urma.)

Banca generală de asigurare mutuală „TRANSILVANIA“.

Comptul încheiat al secțiunii I-e pro 1890.

Venituri.	fl.	cr.	Eșiri:	fl.	cr.
Fondul de premii din anul 1889	0085	23	Premii pentru reasigurare	26312	77
Premii după detragerea stornilor	96234	53	Salare, spese, tipărituri, spese de călătorie, inserate, port postal etc.	20359	55
Taxe după detragerea stornilor	6832	94	Taxe de timbre și contribuția	3182	18
Reservă pentru daune ex 1889	1394	60	Amortisare de mobilia . fl. 135.88		
Venituri diverse	572	04	Amortisare din speșele de întemeiere	822	83
			Amortisare din pretensiuni dubioase	2454	98
			Perderi de curs la efecte	5	50
			Interese după obligațiunile fondului de întemeiere	3348	—
			Reservă de premii	22507	28
			Daune plătite și spese de desdaunare după detragerea părților reasigurate	35153	62
			Reservă pentru daune pendente	3626	20
			Provisiuni	5303	12
			Subvențiuni la societăți de pompieri	164	30
			Subvențiune pentru fondul de pensiuine	560	86
			Excedent	1188	37
	125119	34		125119	34

Comptul încheiat al secțiunii II-a pro 1890.

Venituri:	fl.	cr.	Eșiri:	fl.	cr.
Fondul de premii din anul 1889	225067	11	Capitale asigurate plătite fl. 43295.08		
Transportul premiilor din anul 1889	6921	30	Reservă p ntru casuri de morțe însinuate	2000	—
Premii după detragerea stornilor	94649	42	Plătiri ptr. tontine contraasigurate	96	—
Taxe după detragerea stornilor	3073	78	Sume plătite pentru asigurări de zestre la ajungerea etății fixate	2100	—
Casuri de morțe însinuate ex 1889	1100	—	Premii de reasigurare	950	97
Competențe de administrare pentru tontine, arvine decădute etc.	338	90	Provisiune de achizițiune. fl. 872.30		
Interese și venituri	10332	63	Amortisațiune din provis capitalisată	3858	59
			Provisiuni de încasare	2706	70
			Salare, spese, tipărituri, spese de călătorie, inserții, port postal etc.	16035	74
			Timbre și contribuția	769	67
			Spese de reparatură la casă	112	—
			Polițe de asigurare răscumpărate	4424	63
			Premii rebonificate	620	49
			Amortisare din mobilia . fl. 135.87		
			Amortisare din speșele de întemeiere	822	83
			Amortisare din pretensiuni dubioase	202	60
			Perderi de curs la efecte	146	25
			Subvențiune la fondul de pensiuine	560	87
			Onorare medicale	1502	17
			Interese după oblig. fond. de întem.	3348	—
			Fondul de premii pro 1891	244388	41
			Transport de premii pro 1891	7045	42
			Excedent pro 1890	788	55
	341483	14		341483	14

Bilanțu în 31 Decemvrie 1890.

Activa:	fl.	cr.	Pasiva:	fl.	cr.
Obligațiuni neodate	190800	—	Fondul de întemeiere fl. 300000.— subtragându-se amort. fl. 10.000.—	290000	—
fl. 6500 scrisuri fonciare ale cassei de păstrare din Sibiu, em. I.	6630	—	Fondul de premii secțiunea I	22507	28
" 32500 scrisuri fonciare ale cassei de păstrare din Sibiu, em. II.	33150	—	Fondul de premii secțiunea II	244388	41
" 1000 scrisuri fonciare ale cassei de păstrare din Sibiu, em. III.	1010	—	Fondul de rezervă pentru tontine	60607	59
" 1000 scrisuri fonciare ale instit. fonciar sibian. em. I.	1050	—	Transportul premiilor sect. II	7045	42
" 1000 scrisuri fonciare ale instit. fonciar sib. em. II.	1042	50	Reservă pentru casuri de morțe însinuate	2000	—
" 6400 scrisuri fonciare ale instit. fonciar sib. em. III.	6592	—	Reservă pentru daune de incendiu însinuate	3620	20
" 7000 scrisuri fonciare ale instit. fonciar sib. em. IV.	7105	—	Interese neridicate	2322	40
" 10500 scrisuri fonciare ale instit. fonciar sib. em. V	10605	—	Fondul de pensiuine	3862	50
" 15800 scrisuri fonciare ale instit. fonciar ungar, 4 1/2%	15800	—	Excedentă rezervată I sect. pro 1888	440	87
" 6000 scrisuri fonciare ale instit. fonciar ungar, 5%	6060	—	Excedentă rezervată I sect. pro 1889	865	97
" 5900 losuri pentru regul. Dunării	7139	—	Excedentă rezervată II sect. pro 1888	276	58
" 7500 scrisuri fonc. ale „Albinei“ em. I	7612	50	Excedentă rezervată II sect. pro 1889	364	91
" 2500 scrisuri fonc. ale „Albinei“ em. II	2487	50	Fondul de garanță sect. I	2221	96
" 2800 acțiuni ale „I căi ferate trans.“	2789	50	Fondul de garanță sect. II	3451	01
" 300 rentă de hârtă austriacă	270	30	Excedentă sect. I. pro 1890	1188	37
" 200 rentă de argint austriacă	180	30	Excedentă sect. II. pro 1890	788	55
" 400 losuri de stat din anul 1860	580	—			
" 100 scrisuri fonc. ale băncii hipotecare ung. 4%	110	50			
Acții diverse	1270	—			
	fl. 111484	10			
Efecte ale fondului de pensiuine: fl. 2000 scris. fonc. ale cassei de păstrare din Sibiu em. III.	2040	—			
fl. 1500 scris. fonc. ale cassei de păstrare din Sibiu em. III.	1515	—			
Dep. în casa de păstr., fl. 307.50	3862	50			
Portofoliul cambiilor	2498	07			
Imprumuturi pe efecte	10851	05			
" " polițe de asigurare	88448	49			
" " " tontine	6755	—			
" " " hipotecă	460	—			
Depuneri la casa de păstrare	712	05			
Pretensiuni la agenturi	68884	75			
Avansuri la diversi și inspectorii	6157	62			
Debitori diversi	29835	61			
Mobilia, table de agenturi și tablite	12020	85			
Spese de întemeiere	4963	74			
Provisiuni capitalisate	57870	99			
Realitatea în strada Cisnădiei nr. 5	43000	—			
Casa în număr	7347	20			
	645952	02			

Wilhem Bruckner m. p.

Dr. A. Brote m. p.

Compturile de sus și bilanțul s'au aflat în consonanță cu registrele respective.

Sibiu în 10 Aprilie 1891.

Consiliul de supraveghiere:

Dr. Ioan Nemes m. p.

George Mike m. p.

Arnold Friedsmann m. p.

Cursul pieței Brașov.

din 27 Aprilie st. n. 1891.

Bancnote românești Cump. 9.22	Vând. 9.24
Argintă românească	9.12
Napoleon-d'or	9.22
Lire turcești	10.40
Imperiali	9.38
Galbin	5.40
Seris. fonc. „Albina“ 6%	101.—
" " " 5%	99.50
Euble rusești	182.—
Mărci germane	56.50
Discountul 6—8% pe an.	

Cursul la bursa din Viena.

din 25 Aprilie a. c. 1891

Renta de aur 4%	105.55
Renta de hârtă 5%	101.45
Imprumutul căilor ferate ungare	

aur	116	50
dto argintă	98	80
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ungare (3-a emisiune)	113	75
Bonuri rurale ungare	92	10
Bonuri croato-slavone	104	75
Imprumutul cu premiul ungueresc	137	75
Losurile pentru regularea Tisei și Seghedinului	123	50
Renta de hârtă austriacă	92	75
Renta de argintă austriacă	92	70
Renta de aur austriacă	110	85
Losuri din 1860	139	75
Acțiunile băncii austro-ungare	992	—
Acțiunile băncii de credită ungar.	943	—
Acțiunile băncii de credită austr.	300	—
Galbeni împărătești	5	47
Napoleon-d'or	9	25
Mărci 100 împ. germane	57	15
Londra 10 Livres sterline	116	65

Avisu d-loru abonati!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunei să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numărul de pe fâșia sub care au primitu diarul nostru până acuma.

Domnii, ce se abonează din nou, să binevoiască a scrie adresa lămurită și să arate și posta ultimă.

Totodată facem cunoscutu tuturor D-loru abonați, că mai avem din anii trecuți numeri pentru complectarea colecțiunilor „Gazetei“, precum și câteva întregi colecțiuni, pentru cari se potu adresa la subsemnata Administrațiune în casu de trebuință.

Administraț. „Gaz. Trans.“